

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1151, fremsættelsen i tidenden sp. 2093).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Selv om loven af 24. maj 1955 om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer ved en lovændring af 29. marts 1957 blev forlænget til at omfatte finansårene 1957-58, 1958-59 og 1959-60 og lånebeløbet blev forhøjet fra 1,6 mill. kr. til 2,5 mill. kr., er det klart, at forhøjelsen var utilstrækkelig, idet den end ikke dækkede den prisstigning, der var sket i de mellem-liggende år. Det er derfor fuldt forståeligt og rimeligt, at det færøske landsstyre har foretaget en henvendelse om støtte til en mere effektiv fornyelse af fiskerflåden.

Som det fremgår af den højtærede fiskeriministers redegørelse i bemærkningerne til lovforslaget, består den færøske fiskerflåde af 186 fartøjer, heraf 21 trawlere, 11 motor-trawlere og 154 kuttere. Af sidstnævnte er fortsat ca. 70 bygget før århundredskiftet, hvilket har afstedkommet, at 20 for tiden er oplagt, da det er uøkonomisk at bekoste de nødvendige reparationer. Hertil kan føjes, at 35-40 af fartøjerne er så udslidte, at skibstilsynet anser det for nødvendigt at foretage en udskiftning.

For beskæftigelsen af fiskerne har dette betydet, at over en tredjedel af de beskæftigede fiskere er søgt over i islandske fartøjer eller har taget anden beskæftigelse. Det vil ikke alene for beskæftigelsen på Færøerne, men også af rigspolitiske grunde

være rigtigt, at man søger at sætte kraftigt ind for en forøgelse af fiskerflåden.

Forhandlingerne i december 1957 med repræsentanter bl. a. fra Færøernes landsstyre og de foreløbige overvejelser er resulteret i, at man som program er standset ved, at der skal anskaffes 8 større linjeskibe med fryserum, 8 kuttere på hver 80 brutto registertons foruden 3 trawlere, der er bestilt i foråret 1957. Udgifterne er anslået til ca. 36,2 mill. kr.

Der henvises til, at det er et foreløbigt program, idet den forestående fiskerikonference i FN om retsordenen på havet skal fastsætte fiskerigrænsen, ligesom afsætningsforholdene i Spanien og Brasilien er uafklarede. Jeg må derfor forstå lovforslaget sådan, at man på et senere tidspunkt tager spørgsmålet op om en yderligere udvidelse af den færøske fiskerflåde, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede fiskeriminister, om man snarest efter den omtalte fiskerikonference kan forvente sagen taget op med henblik på at søge problemet om yderligere forøgelse af flåden løst? Dette så meget mere som alle parter må være dybt interesseret i, at den færøske fiskerbefolkning opnår fuld beskæftigelse i sine egne både og for sine egne markeder, ikke alene af hensyn til fiskerne, men også for at hjemmebeskæftigelsen kan fremmes ved egen viderebehandling af fisken på Færøerne.

På min gruppes vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag, der fortsat regner med 50 pct. lån fra Færøernes Realkreditinstitut, men som forøger statslånet fra 15 til 20 pct. og lagtingstilskuddet fra 15 til 20 pct., hvorefter rederne selv skal fremskaffe de 10 pct.; statslånsbeløbene forrentes med 6 pct. Det vil sige, at de 36,2 mill. kr., som dette byggeprogram går ud på, vil fremkomme med ca. 18,1 mill. kr. fra Færøernes Realkreditinstitut, 6,4 mill. kr. som statslån, 6,4 mill. kr. som tilskud fra lagtinget og 5,3 mill. kr. fra rederne selv. Jeg anser denne finansiering for fuldt forsvarlig, og dens udformning kunne måske tjene som mønster for udvikling af industri- og andre virksomheder også i andre dele af riget.

Ud over dette vil man søge at komme de redere til hjælp, som skal have deres skibe udskiftet, og som har deres fartøjer belånt

[Dupont.]

til en værdi, der langt overskrider ophugningsværdien, men udgifterne til denne ordning vil udelukkende blive afholdt af det færøske hjemmestyre. Det skal her huskes, at man under krigen har hjemkøbt fartøjer, som på grund af deres ringe kvalitet nu er næsten ubrugelige.

Statens andel i henhold til den nu foreslåede låneordning anslås til i alt 7 mill. kr., og under hensyn til, at 3 trawlere vil blive leveret i de efterfølgende to finansår, vil det for at få igangsat anskaffelsen af kuttere og linjeskibe være nødvendigt for hvert af disse år at anvende op til 2 mill. kr., hvorefter der i hvert af de efterfølgende finansår indtil 1964-65 højst vil blive anvendt 1 mill. kr., til beløbet er opbrugt.

Lånene kan ydes til tre formål: 1) nybygning, 2) anskaffelse af færdige fartøjer, der er bygget inden for de sidste 5 år, og 3) til udskiftning af motoranlæg og installation af nye tekniske anlæg. For så vidt angår ydelse af lån til allerede byggede fartøjer, er der i § 2 indsat bestemmelse om, at det i vurderingsforretningen skal angives, i hvilket omfang fartøjet opfylder skibstilsynslovens bestemmelser, samt et overslag over udgifterne ved de i så henseende fornødne ændringer og sådanne forbedringer, som det er rimeligt at foretage. Disse bestemmelser er yderst tilfredsstillende, idet man derved sikrer sig, at nyopbygningen af fiskerflåden sker under sådanne vilkår, at man får de bedst mulige forhold for mandskabet.

Jeg tilsiger velvillig behandling af forslaget i et kommende udvalg om denne sag, ganske særlig da ingen i Danmark kunne tænke sig, at Færøernes hovederhverv skulle sække agterud på grund af, at man ikke følger med i den tekniske udvikling, der også er i gang på fiskeriområdet.

Gideon: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Johan Poulsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig på partiets vegne at gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Dette lovforslag fremtræder jo som et tillæg til den for mindre end et år siden vedtagne lov om statens ydelse af lån til nybygning af færøske fiskerfartøjer. Ved

denne lov af 29. marts 1957 stilledes der 2½ mill. kr. til disposition til udlån i finansårene 1957-58, 1958-59 og 1959-60 med 1/3 i hvert af årene.

Nu foreslår og anbefaler den højtærede fiskeriminister ikke alene en meget betydelig forøgelse af statens udlånsvirksomhed på dette område, men også en betydelig udvidelse. For det første anbefaler den højtærede minister, at der ydes lån af statskassen på i alt 7 mill. kr. fordelt over finansårene fra 1958-59 til 1964-65 med 2 mill. kr. i hvert af de 2 første år og højst 1 mill. kr. i hvert af de følgende. Og medens den gældende lov kun giver hjemmel for lån til nybygning af skibe, skal der efter lovforslaget også kunne ydes lån til køb af brugte fartøjer, når disse er bygget inden for de sidste 5 år. Endelig sættes lånegrænsen op.

Medens finansieringen efter den gældende lov sker ved, at Færøernes Realkreditinstitut yder lån på 50 pct. af værdien, hvorefter staten udlåner 15 pct. og lagtinget tilskylder 15 pct., således at 20 pct. skal udredes af rederne, foreslås det nu, at såvel statslånet som lagtingstilskuddet sættes op til 20 pct., således at rederne altså fremtidig kun skal udrede 10 pct.

Som det ærede medlem hr. Dupont gjorde rede for, er det foreliggende lovforslag om ændring i den gældende lov et led i de foranstaltninger, som man ønsker gennemført til en mere omfattende fornyelse af den færøske fiskerflåde, og da det ærede medlem kom nærmere ind på ændringerne, skal jeg ikke komme med bemærkninger derom. Men jeg har et par almindelige bemærkninger at gøre om den højtærede fiskeriministers lovforslag.

Det drejer sig om retsforbundets stilling til statens udlånsvirksomhed. Da vi i fjor — for mindre end et år siden — havde den nugældende lov til behandling, da både talte og stemte partiet mod loven. Den daværende ordfører for retsforbundet, den nuværende højtærede indenrigsminister Søren Olesen, udtalte dengang — det findes i Folketingstidende for 1956-57, sp. 2109 —:

„Retsforbundet er jo ved forskellige lejligheder gået imod statsudlån. Vi mener, at hele udlånsvirksomheden fra statens side har ført os ud i et økonomisk uføre, som vi ikke kan fortsætte med;

[Gideon.]

derfor har vi måttet vende os imod de forskellige former for statslån. Det samme er vi naturligvis nødt til at gøre her, selv om det drejer sig om Færøerne.“

Disse udtalelser lader jo intet tilbage at ønske i retning af tydelighed: statens udlånsvirksomhed har ført os ud i et økonomisk uføre, som vi ikke kan fortsætte med, og derfor stemte retsforbundet imod de 2½ mill. kr., det dengang drejede sig om. Nu har den højtærede fiskeriminister øjensynlig fået et helt andet syn på tingene. I sin fremsættelse siger den højtærede minister:

„men da det kun drejer sig om indtil 2 mill. kr. årligt i de første 2 år og derefter højst indtil 1 mill. kr. og som sagt kun om en samlet stigning på ca. 5 mill. kr., skal jeg, da renten er 6 pct. og risikoen ikke øges ved forslaget fremfor ved en privatfinansiering, anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling...“

Indstillingen er øjensynlig blevet en helt anden. Nu anbefaler den højtærede minister med den begrundelse, at det alene drejer sig om en stigning på sølle 5 mill. kr., vel at mærke ud over de 2½ mill. kr., som man stemte imod for mindre end et år siden. Samtidig foreslår den højtærede minister, at statslånsgrænsen sættes op til 20 pct., og at redernes indskud dermed halveres, samt at området udvides til også at omfatte brugte skibe.

Jeg skal i øvrigt ikke på nærværende tidspunkt kommentere den kursændring, retsforbundet her har foretaget. Det gjorde jeg vist for øvrigt, da vi for kort tid siden behandlede forslaget om kontrol med ind- og udførsel af fisk, men jeg vil tro, at den højtærede minister, og jeg kan vel tilføje den ny ordfører for retsforbundet, antagelig vil finde det ikke alene rimeligt, men også påkrævet at give tinget og dermed offentligheden en forklaring på denne kursændring.

I øvrigt giver forslagets fremsættelse mig anledning til at stille ministeren et par spørgsmål. Når den højtærede minister stiller forslag om en meget betydelig udvidelse af statens støtte til ophjælpning af det færøske fiskerierhverv, har ministeren da i denne forbindelse overvejet, om det ikke som en rimelig konsekvens indebærer

en øget støtte til ophjælpning af fiskerierhvervet herhjemme?

Ved lov nr. 28 af 15. februar 1957, altså for et lille års tid siden, blev der til nybygning af fiskerfartøjer herhjemme for hvert af finansårene 1957-58, 1958-59 og 1959-60 af statskassen stillet et beløb på 2 mill. kr. til rådighed for udlån. Allerede dengang kunne man stille det spørgsmål, om der var et rimeligt forhold mellem de beløb, der stillede til rådighed til udlån. Jeg vil derfor gerne stille den højtærede fiskeriminister det spørgsmål, om han, nu da han foreslår udlånet til færøske fiskerfartøjer forøget så betydeligt, som han gør, har overvejet, om der er noget rimeligt forhold imellem den støtte, man går med til at yde fiskerierhvervet på Færøerne, og den støtte, der ydes herhjemme til ophjælpning af det hjemlige fiskerierhverv. Jeg vil gerne spørge, hvilket resultat disse hans overvejelser har ført til.

Af bemærkningerne til lovforslaget ser jeg, at den højtærede minister i december måned har haft en række forhandlinger med repræsentanter for bl. a. Færøernes landsstyre og det færøske fiskerierhverv. Det giver mig anledning til at spørge den højtærede minister, om han under de nævnte forhandlinger har søgt at opnå en mere tilfredsstillende ordning med hensyn til hjemlige fiskeres benyttelse af færøske havne. Jeg ved vel, at det drejer sig om et færøsk særanliggende, men når man i december var i gang med forhandlinger om øget støtte til fiskeriet deroppe, forekommer det mig dog, at der havde været en rimelig anledning til at søge opnået en mere tilfredsstillende ordning på dette område.

Endelig har jeg en bemærkning at gøre med hensyn til den gældende lovs § 5. Efter bestemmelsen her skal de lån, som ydes, fortrinsvis ydes til nybygning af fiskerfartøjer på danske, derunder færøske, værfter samt til motorer, så vidt muligt af dansk oprindelse. Når låneordningen nu i det foreliggende lovforslag udvides til også at omfatte lån til indkøb af brugte fartøjer, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om han har overvejet det spørgsmål, der naturligt rejser sig, nemlig om det ikke burde indføres i § 5, at også sådanne lån fortrinsvis bør ydes til køb af danske

[Gideon.]

fiskerfartøjer. Jeg ved naturligvis ikke, hvor meget det i realiteten vil komme til at betyde, men rent principielt vil jeg finde det rigtigt, at man får en sådan bestemmelse indføjet i loven.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne udtale velvilje over for lovforslaget. Som der tidligere er givet udtryk for, er vi klar over, at der er brug for en indsats for at søge fiskerierhvervet på Færøerne fremmet, ikke mindst fordi det efter forholdene deroppe i alt væsentligt er inden for dette erhverv, befolkningsoverskuddet kan finde beskæftigelse.

Baagø: Hvad mit partis stilling til lovforslaget angår, kan jeg henvise til de udtalelser, der fra vor side blev fremsat ved behandlingen af forslaget om en tilsvarende lovgivning, som blev vedtaget i forrige folketingsssamling. Vi har ikke ændret opfattelse siden, og vi mener, at vort standpunkt fra dengang kun kan siges at være endnu mere berettiget i dag, hvor vi er vidne til, at man efter mindre end et års forløb agter at udvide statens lånetilsagn til dette formål fra 2½ mill. kr. til 7 mill. kr. Vi tvivler ikke om, at den færøske fiskerflåde trænger til en sanering, så nye moderne både og fartøjer kan indsættes til afløsning af gamle. Vi er heller ikke blinde for, at en øget fiskefangst vil kunne få betydning for beskæftigelsen og for erhvervslivet på Færøerne. Men vi er stadig væk af den opfattelse, at finansieringen af dette foretagende bør ske uden direkte udlån fra statskassen.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge om, hvorledes det er gået med den byggeplan på andelsbasis; der blev skrevet om i vore aviser i maj måned sidste år. Fra Thorshavn berettes der dengang om, at der skulle dannes et særligt ejerselskab på andelsbasis, som skulle have en grundkapital på 5 mill. kr., og at det var hensigten at udbyde til offentlig tegning andelsbeviser på fra 50 til 5 000 kr. Bag planen stod der, efter hvad der blev oplyst, såvel private erhvervsfolk som de to store færøske salgscentraler Föroya Fiskasöla og Föroya Sildasöla. Er denne plan strandet, eller har de direkte interesserede i planen, altså fiskerne og deres salgscentraler, ment, at andre låneinstitutioner, deriblandt lands-

styret og folketinget, i hovedsagen måtte løse finansieringsproblemet for dem?

I øvrigt kunne man også nok spørge, om det ikke ville have været muligt at formå danske pengeinstitutter til at overtage den del af finansieringen, som man efter lovforslaget overlader til den danske stat. Når det hele kun drejer sig om et så relativt lille beløb som ca. 5 mill. kr., når renten som foreslået ansættes til 6 pct., og når yderligere en statsgaranti kunne tilbydes, ville en sådan ordning formentlig have været mulig. Jeg formoder, at det ikke ville have været svært at opnå tingets tilslutning til en garantiordning. Det fremgår af fremsættelsestalen, at den højtærede fiskeriminister selv har været inde på disse tanker og overvejelser. Ja, det hedder endog, at ministeren helst havde set en anden ordning end den, han foreslår, en ordning med privatfinansiering mod statsgaranti. Ja men hvorfor så ikke søge en sådan ordning etableret? Det ville være faldet helt i tråd med retsforbundets hidtidige stilling til statens udlånsvirksomhed i almindelighed, og det ville have ligget i forlængelse af de bemærkninger, som retsforbundets daværende ordfører, den nuværende højtærede indenrigsminister, fremsatte, da lovforslagets forgænger blev behandlet sidste forår. Den højtærede fiskeriministers nu indtagne stilling i denne sag er efter den skriftlige fremsættelses ordlyd at dømme ikke blot ham selv imod, men betegner også for ministerens vedkommende en kovending — eller skal vi hellere sige en omplantning, for at anvende et i fiskeriministeriet velkendt udtryk. I denne forbindelse fristes man til at tænke på den højtærede ministers omplantning fra retsforbundets grundskyldsaager til det socialdemokratiske ministerbed. Samtidig kan man så have sine tvivl med hensyn til, hvorvidt denne omplantning vil kunne frembringe forædlet kultur.

Begrundelsen for, at den højtærede fiskeriminister trods alt foreslår statsudlån, er i fremsættelsen udtrykt med, at det kun drejer sig om 2 mill. kr. årligt til at begynde med, derefter 1 mill. kr. årligt og i alt kun en stigning på 5 mill. kr., samt at renten er ansat til 6 pct., og endelig at risikoen ikke øges ved denne ordning fremfor ved en privatfinansiering — en ejendommelig begrundelse, som ingen begrundelse er.

[Baagø.]

Fiskeriministeriet er, som den højtærede minister selv udtrykker sig, et godt lille ministerium, men lad os blive fri for, at dette ministerium driver en udstrakt udlånsvirksomhed med camouflerede tilskud i form af en lavere rente for sine udlån end den, der må betales på pengemarkedet i almindelighed.

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse i dets nuværende skikkelse. Om det kan ændres væsentligt ved udvalgsbehandlingen, vil tiden vise.

Slipsager: Inden jeg går over til at sige en lille smule om det foreliggende lovforslag, må jeg henstille til oppositionen og retsforbundet, om de ikke kunne benytte eftermiddagen — vi har jo god tid — til at få det spørgsmål, som man stadig vender tilbage til, afgjort nu én gang for alle; så var vi da færdige med det.

Hvad det foreliggende lovforslag angår, er det i princippet et forslag om forlængelse af lov nr. 75 af 29. marts 1957, men samtidig om en ret betydelig forøgelse af de beløb, staten stiller til rådighed til op-hjælpning af den færøske fiskerflåde. Ifølge den nugældende lov var det 2,5 mill. kr. i alt, fordelt over 3 år, staten stillede til rådighed. I det foreliggende lovforslag er beløbet sat til 7 mill. kr. med indtil 2 mill. kr. inden for hvert af de to første finansår og derefter 1 mill. kr. årligt i de efterfølgende, indtil de 7 mill. kr. er opbrugt. Man kan ikke komme uden om, at det er en ret kraftig udvidelse af lånebeløbet, men i betragtning af den afgørende indflydelse, fiskerierhvervet har for den færøske økonomi og beskæftigelse, og i betragtning af, at ca. 70 af fiskerkutterne er bygget før 1900, kan vort parti tilsige en velvillig behandling af lovforslaget. Ved bedømmelsen af lovforslaget må man også tage hensyn til den konkurrence, som de færøske fiskere er udsat for fra islandsk og norsk side.

I det foreliggende lovforslag lægger man mærke til ændringerne i lånesatserne, idet lånegrænsen foreslås sat op fra 15 pct. til 20 pct. af de færdigbyggede skibes værdi og med pantsikkerhed inden for 70 pct. mod tidligere 65 pct. Disse ændringer be-

tyder, at den enkelte skibsejer kan komme i gang med en mindre egenkapital, men det må selvfølgelig indrømmes, at selv med disse lempelser er det ikke så ligetil at komme i gang med at sejle, for en trawler koster mellem 4 og 5 mill. kr. og et langlinet skib ca. 1 mill. kr.

Da fiskeriet i høj grad hører med til de produktive eksporterhverv, kan mit parti tilsige en velvillig behandling af lovforslaget. Vi ønsker at give de produktive eksporterhverv de bedst mulige betingelser, da disse erhverv skal være med til at bære landets økonomi fremover.

Gøting: Den omredigering af loven om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer, som den højtærede fiskeriminister her har fremsat, betyder i realiteten, at det færøske fiskerierhverv bliver i stand til at opstille et langtidsprogram for fornyelse og reorganisering af fiskerflåden. En sådan fornyelse er hårdt tiltrængt. I øjeblikket har godten tredjedel af de færøske fiskere søgt beskæftigelse bl. a. på skibe, der ikke lander fisken på Færøerne, og det har de gjort, fordi fangstmulighederne og dermed fortjenstmulighederne på grund af det forældede materiel er for dårlige. Det er klart, at en sådan udvikling i højeste grad påvirker beskæftigelsen med fiskens behandling, og denne udvikling nærer man fra færøsk side alvorlig bekymring over.

Den højtærede fiskeriminister udtaler i sin fremsættelse, at han helst havde set en anden ordning med privatfinansiering mod statsgaranti, og det havde jeg ganske afgjort også, men når en sådan ordning ikke har været mulig, kan mit parti dog gå med til lovforslaget, ikke af principielle grunde, men fordi det i dette tilfælde er det mest realistiske og fornuftige, og fordi Færøernes landsstyre har rettet indtrængende henvendelse derom. Vi tilsiger vor støtte i udvalgsarbejdet.

Lynnerup Nielsen: Når man læser lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, får man uvilkårligt den opfattelse, at det forslag, fiskeriministeren her har fremsat, er hårdt tiltrængt. Næsten halvdelen af de fartøjer, som den færøske fiskerflåde består af, er meget forældet. De er bygget

[Lynnerup Nielsen.]

før århundredskiftet, og der er siden den tid sket en ret stærk udvikling på fiskerfartøjernes område. Det er vel også derfor, det er kommet dertil, at så mange fartøjer er lagt op og mange af fiskerne søger andet arbejde, f. eks. på de islandske fiskerfartøjer. Det er klart, at en sådan tilstand er uholdbar, forudsat at fiskeriet stadig skal indtage en så fremtrædende plads, som det altid har gjort på Færøerne.

Jeg ser nok, at lovforslaget vil medføre en forøgelse af de beløb, som staten stiller til rådighed på lånemarkedet, i forhold til tidligere lovgivning. I de første 2 år, 1958-59 og 1959-60, drejer det sig om indtil 2 mill. kr. årligt, men derefter, i de næste 5 år, drejer det sig om indtil 1 mill. kr. årlig, indtil hele beløbet, 7 mill. kr., er opbrugt. Det er så spørgsmålet, om disse beløb faktisk vil kunne holde.

Mange af de ældre fiskerfartøjer, som er lagt op, er belånt, og deres værdi må i mange tilfælde siges at ligge langt under værdien af de lån, der står i dem. Det er et spørgsmål, om de fiskere, der skal have de nye skibe, har muligheder for at kunne afvikle de lån, som eventuelt står i deres ældre skibe. Her kan der blive vanskeligheder, og det er ting, som må tages under overvejelse, når et lovforslag som dette skal gennemføres.

Jeg deler fuldt ud det ærede medlem hr. Gideons betragtninger vedrørende lovens § 5, der klart siger, at lånene fortrinsvis skal ydes til skibe, der bygges her i landet eller på de færøske værfter. Det ville også være naturligt at diskutere, om indkøb af ældre fiskerfartøjer ikke også burde ske her i landet, så dette kunne komme danske arbejdere til gode. Jeg ser meget gerne, at denne sag tages op til drøftelse inden lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg har ikke de betænkeligheder som den ærede ordfører for det konservative folkeparti. Når staten yder lån på indtil 20 pct. mod pant op til 70 pct. af værdien, er lånene fuldt sikret, og den rente, der bliver tale om på 6 pct., nærmer sig betænkeligt den rente, som er gældende på det frie marked.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne tilsige lovforslaget vor velvillige støtte under dets videre gang gennem tinget.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg kan takke de ærede medlemmer hr. Dupont, hr. Gideon, hr. Slipsager, hr. Gøting og hr. Lynnerup Nielsen for tilslutningen til lovforslaget. Det gælder derimod ikke det ærede medlem hr. Baagø.

Der har under forhandlingen været rejst enkelte spørgsmål, bl. a. har flere medlemmer spurgt, om man kunne vente, at der ville ske ændringer som følge af den forestående konference i Genève om bl. a. fiskerigrænsen. Det er klart, at hvis det resultat, man når til dér, giver anledning dertil, må eventuelle spørgsmål tages op til fornyet overvejelse; det gælder særlig spørgsmålet om den skibstype, som man vil mene passer bedst efter den fiskerigrænse, der vil blive fastsat.

Når lovforslaget er udformet, som det er, er det efter ønske fra og i forhandling med det færøske landsstyre, og forslaget, som det foreligger her, er for så vidt godkendt af lagtinget. Det hensyn, man har taget med hensyn til finansieringen, må bl. a. begrundes med, at landsstyret bag de penge, som folketinget sætter i den, også sætter penge, og så må det også have noget at sige vedrørende de penge, der står forud. Det synes jeg er ligetil.

I det hele taget mener jeg, at vi, når der er tale om en lovgivning, som også omfatter Færøerne, er nødt til at tage hensyn til, at man deroppe har selvstyre på en række områder. Det må man respektere. Det er også dette selvstyre, som giver sig udslag i, at man fra Færøernes side selv skal sørge for afvikling af de gamle skibe, som man har pant i og i mange tilfælde større pantebeløb, end skibene er værd. Det tab, der derved fremkommer, er os uvedkommende.

Det ærede medlem hr. Gideon var meget glad ved at kunne fortælle, at retsforbundet i fjor stemte imod et tilsvarende lovforslag. Hvis det ærede medlem havde set nærmere efter, kunne han også have set, at vi for et par år siden havde stemt for et tilsvarende lovforslag. Når vi stemte imod i fjor, skyldes det, at retsforbundet i højere grad end noget andet parti her i folketinget er gået imod statsfinansiering, længe før de konservative fandt på det. Men vi skelner mellem små ting og store ting. Dette par millioner er ikke afgørende for statsfinan-

[Fiskeriministeren.]

sieringens gode eller dårlige resultater, det er derimod millionerne til finansieringen af boligbyggeriet. Så længe man ikke har fået nogen som helst indrømmelse, sætter man ind på alle punkter, men det er klart, at når man får indrømmelse på de store punkter, kan man give lidt efter på de små, hvor de rent praktiske forhold gør det naturligt og nødvendigt. Jeg synes ikke, venstre skal bebrejde os det, da de ikke selv gjorde indsigelse i fjor. De skal være glade for, at vi på dette lille punkt giver tilslutning, og så håber jeg, at til gengæld for, at vi har skiftet standpunkt her, vil venstre og de konservative skifte standpunkt på det store område, der hedder statsfinansiering af hele boligbyggeriet, og hvad dertil hører. Så bliver der lidt mening i tingene.

Det ærede medlem hr. Gideon nævnte også, at vor ordfører i fjor talte imod denne lovgivning, men jeg lagde mærke til, at han stoppede op midt i citatet. Vor daværende ordfører, den nuværende højtærede indenrigsminister, føjede nemlig til, at vi for Færøernes vedkommende var klar til at yde et ekstra bidrag. Der er ikke noget stort spring fra det til det, vi nu er gået med til: et lån til 6 pct.s rente — med den rentefod, vi nu har her i landet. Jeg har i fremsættelsen fremhævet, at statens risiko praktisk talt ikke øges ved forslaget. Hvis renten bliver som foreslået, betyder det ikke noget rentetab for staten i noget tilfælde, enten vi så havde valgt den private finansiering eller den her foreslåede finansieringsform.

Det ærede medlem hr. Gideon stillede et par spørgsmål. For det første spurgte det ærede medlem, om man kunne vente øget støtte til fiskerierhvervet herhjemme. Som jeg allerede har sagt, regner jeg i og for sig ikke med, at udlån til 6 pct.s rente betyder noget offer fra statens side. Jeg regner med, at herhjemme, hvor vi selv kan have anderledes hånd i hanke med det hele, kan vi finde frem til en finansieringsform, som er bedre for det danske fiskeri end stats-

finansiering. Vi har for så vidt gjort en begyndelse med den måde, hvorpå vi har skaffet penge til fiskeribanken herhjemme, nemlig ved salg af obligationer, der står i så høj en kurs, at ordningen ikke betyder nogen væsentlig dyrere finansiering end direkte statsfinansiering.

Så stillede det ærede medlem hr. Gideon endvidere det spørgsmål, om vi under denne forhandling om finansieringen havde inddraget spørgsmålet om de færøske fiskerihavne. Jeg ønsker ikke at blande det spørgsmål ind her. Jeg respekterer den eksisterende lovgivning, som fastsætter, at de færøske fiskerihavne er et indre færøsk anliggende; og før den lov er ændret, skal jeg ikke begynde at blande mig i det færøske havnespørgsmål. Det har jeg ikke mere ret til end til at blande mig i havnespørgsmål andre steder i verden. Man kan rette en henstilling, men at sige, at vi ellers ikke vil låne færingerne penge, er en uanstændig politik, som vi ikke kan tilslutte os. Det ærede medlem må selv om, hvorvidt han vil prøve at gå den vej.

Det ærede medlem hr. Gideon stillede endelig det spørgsmål, om ikke bestemmelsen i lovens § 5 om, at lån efter denne lov fortrinsvis ydes til fartøjer, der er bygget på danske værfter, også burde omfatte de nu i lovforslaget omtalte brugte fartøjer. Noget sådant ville imidlertid stride mod visse aftaler andetsteds, og jeg må derfor afvise det. Jeg har i alt fald lovet, at hvis loven om støtte til nybygning af danske fiskertartøjer skal fornys, når den udløber, vil den tilsvarende passus ikke blive optaget i den nye lov — det vil i hvert fald ikke blive foreslået.

Det ærede medlem hr. Baagø nævnte spørgsmålet om et særligt ejerskab på Færøerne. Jeg kan svare, at det er i alt fald ikke blevet til noget endnu.

Jeg er altså uenig med det ærede medlem hr. Baagø i den rent praktiske stilling, vi skal tage til denne lovgivning, men i princippet er vi enige — det skal ingen hemmelighed være; det er imidlertid et standpunkt,

[Fiskeriministeren.]

vi har lært de konservative, og der er ikke noget at sige til, at de opretholder dette standpunkt. Jeg mener, at når det drejer sig om færøske forhold, må vi snakke med færingerne om tingene; deres penge står jo bag vore, og det gør, at vi må tage hensyn til dem. Når Færøerne nu ønsker denne form for finansiering og det ikke for os betyder større risiko, synes jeg derfor ikke, der er nogen grund til at afvise dette ønske, så meget mindre som det, der skal bringe orden i statens økonomiske forhold, en afvikling af hele vor statsfinansiering, ikke kendeligt vil berøres af det foreliggende lovforslag.

Gideon: Det ærede medlem hr. Slipsager henstillede, at vi henlagde diskussionen om retsforbundets nuværende og tidligere stilling over for denne lovgivning til et andet sted hen på eftermiddagen. Det skulle jeg gerne gøre, ærede medlem, hvis det havde drejet sig om et rent privat mellemværende. Det gør det imidlertid ikke; dette er i høj grad et offentligt anliggende, som det her er stedet til at drøfte nærmere. Det drejer sig, så vidt jeg forstår, i virkeligheden om en politisk etik. Det forekommer mig, at retsforbundet er ved at udvikle en helt ny etik, som skal give partiet en særlig handlefrihed fremfor alle andre partier, således at det kan sige noget den ene dag og handle stik imod det den næste dag.

Det ærede medlem hr. Gøting gav udtryk for, at når man gik med, var det — sådan forstod jeg det ærede medlem — fordi der var tale om et langtidsprogram for det færøske fiskeri. Ja, det gælder for så vidt hele denne lovgivning, også den i fjor, men jeg har i øvrigt indtryk af, at der er tale om et langtidsprogram for retsforbundet. Man er nu ved at sadle om, således at man altså fremtidig skal kunne indrette sig under de ændrede forhold.

Den højtærede fiskeriminister sagde, at det var da rimeligt, at vi, når man nu havde det færøske landsstyre, så også tog hensyn til de ønsker, der kom deroppefra, og at vi rettede os efter dem.

Jeg er ganske enig med den højtærede fiskeriminister heri, men var forholdet ikke det samme sidste gang? Også dengang var det det færøske landsstyre, der ønskede

denne form, men jeg havde ikke indtryk af, at det da gjorde videre indtryk på retsforbundets daværende ordfører, den højtærede fiskeriministers kollega, den højtærede indenrigsminister hr. Søren Olesen. Han sagde, at man måtte gå imod, selv om det var Færøerne, det drejede sig om — altså på trods af det færøske landsstyre. Derfor forekommer det mig at være en mærkelig begrundelse, den højtærede fiskeriminister nu kommer med: at man må rette sig efter Færøernes landsstyre. Jeg er som sagt ganske enig med ham deri, men det er en helt ny indstilling hos retsforbundet, og det kan øjensynlig ikke være den rigtige, eller også var det en gal indstilling, man havde, sidste gang der var et tilsvarende lovforslag til behandling.

Den højtærede fiskeriminister siger dernæst, at man må jo også huske på, at det ikke medfører nogen risiko eller nogen udgift for den danske stat, for renten er jo sat op — jeg forstod, han sagde „sat op“ — til 6 pct., og dermed er der i virkeligheden ikke nogen forskel på dette og en privat finansiering. Ja men, højtærede fiskeriminister, det var jo akkurat det samme sidste år. Da var renten også 6 pct., og da var risikoen mindre, end den er i dag. Da ydede vi fra dansk side dog kun 15 pct. i lån; nu er den højtærede fiskeriminister gået op til 20 pct. Da skulle de pågældende, som havde skoene på, rederne, selv yde et bidrag på 20 pct.; nu er det halveret, sat ned til 10 pct. Jeg kan virkelig ikke se, at der er større grund til at anbefale så varmt, som fiskeriministeren gør det i år i modsætning til forrige år. Jeg synes tværtimod, der var langt større grund til at anbefale forrige år.

Endvidere siger den højtærede fiskeriminister, at man skal også huske på, at dette her er småting. Jeg forstår, at man er kommet til at se lidt større på forholdene. Det gør man jo, når man kommer lidt højere op på tinderne, så får man videre udblik; end man før har haft.

Den højtærede fiskeriminister spørger endelig, hvordan vi, når han nu har stillet sig så velvilligt at gå ind for dette, vil stille os, når vi kommer til det, der virkelig betyder noget: statsstøtten til boligbyggeriet. Hvis jeg kan forstå det sådan, at man fra retsforbundets side er villig til at afløse

[Gideon.]

hele boligstøttelovgivningen, så bør den højtærede minister slet ikke appellere til os inden for venstre, for vort standpunkt er — og har hele tiden været — at vi ønsker denne støttelovgivning afløst. Jeg håber, at den højtærede fiskeriminister må kunne påvirke sine kolleger inden for regeringen sådan, at vi virkelig nu kommer til en afløsning af alt dette. Det var jo, som om der lød lidt forårstoner fra den højtærede fiskeriminister, og hvis de virkelig er udtryk for, hvad regeringen tænker sig, skal vi gerne være med.

Så vender jeg tilbage til det andet spørgsmål, jeg stillede: om den højtærede fiskeriminister havde forhandlet med de færøske myndigheder og det færøske fiskerierhverv om muligheden af at få en anden og mere rimelig ordning deroppe, således at Færøerne kunne blive en basis for det fjernfiskeri, som vi jo engang skal have sat i gang herhjemme. Jeg forstod på den højtærede fiskeriminister, at det afviste han blankt, at han overhovedet ikke kunne tænke sig at forhandle eller bringe sagen på bane; jeg tror, den højtærede minister sagde, det var uanstændigt at blande sig i det, når det nu var et færøsk anliggende. Ja vel, det er et færøsk anliggende. Hvordan er det, man siger:

„Fynbo, jyd og sjællandsfar,
til ét folk vi alle hører.“

Det gælder også Færøerne; de hører jo også, ligesom vi alle sammen gør det, til det danske rige. Derfor er det også naturligt ved en lejlighed som denne, hvor man drøfter hele fiskerierhvervets stilling, at bringe sagen frem. Jeg er virkelig meget ked af, at den højtærede fiskeriminister ikke fandt anledning til at få dette spørgsmål bragt på bane i december måned. Jeg forstod af den højtærede ministers udtalelser på fiskerirådets møde for nylig i Århus, at han var villig til at tage sig af sagen ved en senere lejlighed; men nu forstår jeg, at der slet ikke er nogen mulighed derfor. Vi er som sagt fra vor side villige til at gå ind i en saglig forhandling om dette spørgsmål.

Tilbage står så det spørgsmål, som jeg heller ikke, synes jeg da, fik svar på af den højtærede fiskeriminister: om der, når man nu går til denne store udvidelse af støtten til det færøske fiskeri, da er et rimeligt for-

hold mellem denne støtte til Færøerne og den støtte, der ydes fiskeriet herhjemme; og om den højtærede fiskeriminister har haft under overvejelse at gå med til en øget støtte herhjemme, og hvilke resultater disse overvejelser har ført til. Det forekommer mig, at jeg ikke fik noget svar på dette spørgsmål. Den højtærede fiskeriminister var inde på, at der kunne blive tale om en anden finansieringsform. Det har jeg også ved tidligere lejligheder, hvor vi drøftede støtte til fiskeriet, været inde på at man kunne undersøge. Jeg vil da gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om han ikke mener — når man tager denne øgede støtte til Færøerne i betragtning og sammenligner forholdene på Færøerne og herhjemme — at der da alligevel er grund til hurtigst muligt at tage spørgsmålet op om en øget støtte til fiskeriet herhjemme, ikke mindst en støtte, der går ud på at søge tilvejebragt et grundlag for det fjernfiskeri, der, som jeg tidligere har sagt, må blive resultatet af udviklingen. Det kommer før eller senere; der skal store kapitaler til, og derfor må det sikkert være den højtærede ministers opgave at overveje denne sag nærmere. På det spørgsmål vil jeg gerne have et lidt mere udførligt svar fra den højtærede minister.

Baagø: Nu fik vi altså at vide af den højtærede fiskeriminister, at det ikke var blevet til noget med dette ejerselskab på Færøerne. Grunden skulle vel ikke være den, at man deroppe efter folketingsvalget og regeringsdannelsen i foråret er blevet klar over, at nu kunne man klare den sag på en meget nemmere måde, nemlig ved at få den danske statskasse til at yde noget mere? Det er ikke utænkeligt. Det lyder jo meget kønt, når den højtærede minister siger, at vi altid må tage hensyn til selvstyret. Det skal vel ikke stå som de eneste ord, at vi må altid tage hensyn til selvstyret? Det er vel ikke Færøernes selvstyre, der regerer i Danmark? Jeg er klar over, at vi gerne vil stå i et godt forhold til Færøerne, men det kan ikke være det færøske selvstyre, der bestemmer over den danske statskasse; det må vi slå fast; det er os her, der har ansvaret. Jeg synes, det er nødvendigt at få det sagt, når vi tænker på, hvad ordføreren for socialdemokratiet,

[Baago.]

det ærede medlem hr. Dupont, antydede om en betydelig udvidelse af denne låneordning. Nu får vi altså 5 mill. kr. lagt på i løbet af mindre end 1 år, og der vil komme betydelig mere, det kan vi godt gøre os klart. Har den højtærede fiskeriminister også gjort sig det klart? Det går jo ikke at blive ved at bruge den vending: vi skelner mellem små ting og store ting. 5 mill. kr. betyder dog ikke så ganske lidt, og skal det fordobles et par gange, forekommer det mig, at det bliver store ting. I det hele taget kan man sige om denne udtalelse af den højtærede minister: ak, hvor forandret!

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Når man taler om forandring, gælder det jo, at vi har taget standpunkt under hensyn til den aktuelle situation, der til enhver tid forelå. I fjor mente vi, det lå sådan, at det var helt nødvendigt, der blev sat kraftigt ind over for statsfinansieringen. Det mener vi også nu, men nu har vi fået det sådan, at hele den sag er taget op til undersøgelse, som det blev sagt forleden dag af den højtærede boligminister. Det spørgsmål klarer vi nok. Det, der betyder noget, det er vi jo enige om, er ikke det lille tilskud eller lån til færingerne, som det her drejer sig om. Nu ved jeg ikke, om det, der blev sagt om „højere udblik“ eller „lavere udblik“ — henholdsvis om man er i regering eller ikke — sigter til os, eller om det er venstre, man tænker på, for det kan jo vendes om. Jeg synes, det er underligt, at venstre angriber mit parti for at have taget et standpunkt, som venstre havde i fjor. Jeg synes, man skulle takke og så oven i købet sige, at man er blevet helt enig med os med hensyn til Marshallån og statsfinansiering af boligbyggeri, hvor man er gået over til vort standpunkt. Så blev der en lille smule mening i al den tale, der har været ført her.

Dernæst siger det ærede medlem hr. Gideon, at når vi nu står over for at skulle udvide lånene til færøske fiskerfartøjer, skal vi i denne forbindelse prøve på at afpresse færingerne noget, som de ellers ikke er forpligtet til i henhold til den lovgivning, der er færingerne og os imellem. Det mener jeg vil være helt forkert; jeg synes det vil være uanstændigt, hvis vi bærer os sådan ad. Noget andet er, at vi i sin tid har gjort

henstillinger til dem. På den anden side er vi også klar over, at det ikke alene er et dansk spørgsmål, det er utvivlsomt også et spørgsmål, som man inden for det færøske samfund tillægger overordentlig stor vægt, og det synes jeg man skal tage med i sine betragtninger. Det færøske fiskeri har jo ikke så forfærdelig gode vilkår. Det har vanskeligere vilkår, langt dårligere vilkår i dag, end det danske fiskeri har. Det er vi klar over, og i den situation synes jeg at vi så også bør stille os velvilligt over for det færøske fiskeri.

Så spørger man, om jeg vil komme med tilsvarende lovgivning med hensyn til det danske fiskeri. Det svarer jeg nej til. Dér mener jeg at situationen er sådan, at man må prøve på at finde frem til at komme ud af den statsfinansiering, der vedrører fiskeriet herhjemme, og jeg mener også, at man kan finde en ordning, som kan være tilfredsstillende og være mere tilfredsstillende, end hvis man gennemtrumfer en ordning som den færøske, idet man jo på Færøerne med hensyn til finansieringen, salg af obligationer o. s. v. naturligvis er helt anderledes stillet, end vi er i selve Danmark.

Man kan sagtens spotte over, at der bliver taget et fornuftigt standpunkt til en ting — og det gør man oven i købet med hensyn til et standpunkt, man selv synes er fornuftigt — men jeg ved ikke, hvorfor man gør det. Jeg ved ikke, om man bliver større ved det, men det gør man måske, og hvis man ikke har andet at fremføre, kan man selvfølgelig more sig over det. Jeg vil dog gerne sige, at rent principielt er jeg i samme grad modstander af statsfinansiering, som jeg har været før — på ganske samme måde — og at vi kun er gået med på grund af de givne forhold og af hensyn til færingerne. Det offer bringer vi, og det offer bringer vi med glæde, sådan som situationen ligger.

Jeg mener, at når man har en ordning som den, man har med Færøerne, så må man tage hensyn til den. Man kan godt spotte over selvstyret, sådan som det ærede medlem hr. Baagø gjorde. Men er det nu helt rigtigt? Når vi har givet Færøerne selvstyre, og når færingerne kommer til os og forhandler med os om en ordning, som ikke efter min opfattelse er dyrere for os og ikke giver os større risiko end før, så

[Fiskeriministeren.]

mener jeg, at så kan man dog respektere selvstyret så meget, at vi, når ordningen som sagt ikke stiller os ringere, retter os efter færingerne. Så synes jeg, man skal rette sig efter dem og lade dem få det sådan, som de vil have det. Det er da også det, som alle her i tinget bortset fra de konservative har givet tilslutning til.

(Kort bemærkning).

Gideon: Når den højtærede fiskeriminister siger, at det er rigtigt at rette sig efter det færøske selvstyre, det særlige færøske landstyre, er jeg ganske enig med fiskeriministeren, således som jeg har sagt tidligere, men jeg savner en begrundelse for, at man ikke skulle gøre det i fjor. Da gjorde retsforbundet det jo ikke. Vil den højtærede fiskeriminister ikke forklare, hvorfor man gik imod det færøske selvstyre i fjor, medens man derimod så stærkt understreger i år, at man kan så sandelig ikke gå imod det; det er ganske „uladssiggørligt“? Det er det, jeg savner en begrundelse for.

Den højtærede fiskeriminister sagde dernæst, at han fandt det mærkeligt, at vi angreb retsforbundet, fordi det nu indtager et standpunkt, som var vort og derfor fornuftigt. Ja, det viser, at den højtærede minister overhovedet ikke har forstået, hvad der er baggrunden for vore udtalelser. Det er ikke det, at man har indtaget et fornuftigt standpunkt — bare man altid ville gøre det, så ville man slet ikke høre noget fra vor side — men det, vi bebrejder medlemmerne af retsforbundet, er, at de den ene dag går imod og siger, at den lovgivning med støtteforanstaltninger kan vi slet ikke tåle, og at de den næste dag med varme går ind for den og anbefaler en meget større støtte end den, man året før gik imod. Det er det, vi synes vi gerne skulle have en rimelig forklaring på.

Jeg har læst, at den højtærede fiskeriministers kollega, den højtærede økonomiminister hr. Bertel Dahlgaard — jeg tror, det var i søndags — talte ovre i Århus. I denne tale — det var til nogle unge journalister — formanede han dem til at iagttage journalistisk god moral og journalistisk redelighed. Det forekommer mig, at der er en meget

nærliggende opgave for den højtærede økonomiminister — nu er han desværre ikke til stede — med hensyn til at give lidt manuduktion i politisk god moral og politisk redelighed. Det er nemlig det, det drejer sig om fra vor side at få fastslået, om der nu også er det til stede ved den ændring, der er sket i retsforbundets stilling.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg har her gjort opmærksom på, at vi ville foretrække privat finansiering fremfor statsfinansiering, således som sagen foreligger, men vi erkender, at det for det danske samfund er lige risikabelt; det ville ikke koste os mere, hvis man indtog det standpunkt at vælge den ordning, som man fra færøsk side ønskede. Under hensyn til, at der ikke var noget, vi kunne klage over, bragte vi det offer, som vi altså har bragt, for færingernes skyld, og det har vi gjort med glæde.

(Kort bemærkning).

Gideon: Den højtærede fiskeriminister hævder, at der ikke er forbundet større risiko med statsudlån end med privat finansiering; men da vi drøftede dette spørgsmål med den højtærede fiskeriminister i fjor, var da ikke det samme tilfældet? Var der større forskel på risikoen ved statsfinansiering og ved privatfinansiering i fjor? Er risikoen ikke snarere større i år? Kunne man ikke med glæde have ydet det offer sidste år? Nu glæder den højtærede minister sig over, at der er 4 partier her i salen, der tager hensyn til det færøske selvstyre; men havde det ikke været lige så rart, om fiskeriministeren i fjor kunne have glædet sig over, at hans parti havde vist den samme hensyntagen til det samme færøske selvstyre? Der var jo mindre risiko i fjor, end der er i år. Vi har det samme standpunkt, og vi glæder os naturligvis over, at retsforbundet har fået et fornuftigt standpunkt. Det er slet ikke det, der drøftes, men spørgsmålet er, om der er noget redeligt i dette, at man i fjor gik imod 2,5 mill. kr. og i år, med glæde oven i købet, som det blev udtrykt nu til sidst, går ind for og anbefaler så varmt som overhovedet muligt 7 mill. kr. i stedet for. Det er det, jeg ikke rigtig forstår.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Det blev sagt i fjor af mit partis ordfører, den højtærede indenrigsminister, at retsforbundet ikke ønskede at stemme for det forslag, der dengang var fremsat, men at vi var rede til en ordning, også under hensyn til, at det drejede sig om Færøerne. Det var det standpunkt, vi tog i fjor. I år tog vi det standpunkt, at vi ønskede at nå frem til privat finansiering med statsgaranti; men de forhandlinger, der er ført, gav til resultat, at færingerne foretrak det, som er foreslået her, og det bøjede vi os for af hensyn til det færøske selvstyre. Det er da ligetil. I fjor havde vi ikke fået den klaring, som vi har fået i år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dupont: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingsmand Alfred Jensen har meddelt mig, at han ønsker til forsvarsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren foranledige, at general-løjtnant V. Hjalfs brev til oberst G. Schøller bliver offentliggjort?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Udvalget angående forslag til dykkerlov har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 5. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om leje.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

Mødet hævet kl. 15²⁰.

49. møde.

Onsdag den 5. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af statens almindelige videnskabsfond.

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af statens almindelige videnskabsfond.

I årene efter den 2. verdenskrigs afslutning blev det klart, at en særlig indsats fra statens side ville være nødvendig, hvis dansk forskning skulle gøre sig håb om at bevare sin hidtidige position. Statens støtte til videnskaben bestod dengang i hovedsagen i, at man ved faste årlige bevillinger holdt driften af universiteterne og de højere læreanstalter i gang, og i, at der i begræn-